

лично кієньє той сзкрѣши сзвсѣмъ тѣло-то
 Антоіієво, така що-то никакъ не можаше
 да сѧ побѣдне и издаде гласъ, за кое и самъ
 послѣ казваше: такыва бѣхъ мои-тѣ мѣ-
 жы, що надминѣвахъ всичкы челоѣческы
 страданія. Нѧ милостыво-то сѣрдце Божіє
 не е никога далечъ отъ тѣхъ, кои сѧ на-
 дѣватъ отъ него, — той не ѹмрѣ. Послѣ
 това дохожда мѣжъ, кой обыкновенно мѧ но-
 саше крашно, отвори Антоіієвж-тѣ киііж, и
 като го вида да лѣжи мѣртавъ, же го на
 рамена и го изнесе взы. Всичко това из-
 ведизжъ сѧ разнесе по околны-тѣ мѣста и
 сосѣди-тѣ сѧ стекохъ и го ѹплаквахъ ка-
 то мѣртвецъ. По полнощъ, всичкы ѹтрѣ-
 дени, като бѣхъ заспали на околѣ, Анто-
 іій посвѣсти сѧ малко, надигна главж си,
 вида близо до себѣ онзи мѣжъ що го до-
 несе, и като го сзѣди, помоли го, безъ шѣмъ,
 да не чѣй никой, да го занесе пакъ тамъ
 на първо-то мѧ мѣсто и той го занесе.
 Тогава Антоіій изведизжъ сѧ гласъ великъ
 извыкна о бѣсовѣ! ето Антоіій е пакъ тѣ-
 ка, не багамъ отъ ваши-тѣ корѣы, ако и по-
 злы и голѣмы да ми го тѣкѣте, и сѧ гласъ сла-